

ՕՐԱԳԻՒԹ ԶՄԵԼՈՆՏԱՑ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԲԱՆԱՄԻՐԱԿԱՆ ԵՒ ԱՌԵՒՏՐԱԿԱՆ

ԵՐԵՒՏԱՎՆԵՐՈՒՄ ՏԱՐԻ

ԶՄԵՐՄԱՆՆԱ ՈՒՐԲԱԹ 20 ՄԱՐՏԻ 1859

theta 593

ԶՄԴԻՌՈՒՄՆԱ , 20 ՄԱՐՏԻ
ՔԸՆԱՔՎԱԾՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

Հւրովիսյ քաղաքական գժուարութիւնները
միևնոյն կացութեան մէջ կըդառնուին . այսինքն
տալիու ին չէ խցութիւթէ այս ծանր գժուարու .
թիւնները արդեօք ահագին պատերազմով մը
պիտի լըննան թէ դեսպանական բանախօսու-
թեանց միջոցու . Հայտնի է որ մեծ տէրութիւ-
ներէն սմանք , և յատկագէս Վնդ զիսյ և Երու-
սալի կառավ . բութիւնները վերջին ճգամբը
կաշխատին բարեկամօրէն վերջոցընելու զծանր
տարտայնութիւնները որ ժամանակէ մը ՚ի վեր
ծագած են Վաղվեյ և Աւստրիայ կառավարու-
թեանց մէջ , ՚ի պատճառու իտալական խնդրոյն
որուն խաղաղամիրական կերպիւ լուծումը ամեւ-
նադժուար գործ մըն է : ՚ի վերայ այսր ամենայնի
անհնար բան մըն ալ չէ , եթէ ՚ի երին Կախակա-
նամութիւնը գթալով մարդկային սեռին փրայ
պատերազմին ազետալի հետեւթիւններէն ա-
զատել ու զէ Հւրովան :

Ղորտ Քովկին խաղաղասիրական պաշտօնը
լմբնցաւ . բայց Ճշգիւ չդիտցուիր թէ ի՞նչ վախի-
ճան ունեցաւ : Նորին Վ սեմութիւնը Վ էնուոյի
արքունիքէն վերադարձաւ ՚ի Ղ մնան և անկեց
ամայս Գին հասաւ ՚ի Փարիզ . ուր անմիջապէս
կայսեր ներկայցաւ : Օրագրութիւնները զա-
նազան մեկնութիւններ կուտան և կերպ կերպ
գուշակութիւններ կընեն յիշեալ ազնուական
լրատին պաշտօնին եղակացութեանը վրայ : Այս
ենթադրութէց մէջ ամենէն հաւանականը այս
կերե ի մեզ . այսինքն թէ Վ ւստրիան հածութիւն
տուած է որպէսզի իտալական խորքոյն լուծում մը
եւրասիան խորհրդակցութեան մը որոշմանը
յանձնուի : Մինչեւ ցայսօր Վ ւստրիան ամեննե ին
չէր ուզէր ականչ դնելու խորհրդակցութեան
մը առաջարկութեանը . ուստի եթէ այժմ այս
զիջու մը ստուգիւ ըրած է ՚ի սէր խաղաղութեան
տարակայս չիոյ թէ լորտ Քովկին խաղաղասիրա-
կան պաշտօնը մեծ քայլ մը ըրած պիտի ըլլա

յաջողութեան շաւղին մէջ

Փարբեզի պաշտօնական օգոստը թիւնը վայրէ անուն, մարտի 5ին ըստ նոր տումարի, երկար յօդուած մը հրատարակած էր, որ մեծ ազգեցութիւն ըրաւ թէ՝ Դաղլիոյ հասարակութեան վրայ և թէ բոլոր լշւրոպիոյ մէջ ։ Այս յօդուածով, Դաղլիոյ կառավարութիւնը, կայսեր խոհեմութիւնը, բարեմտութիւնը և խաղաղասիրական գդացմաւնեըը յառաջ բերելով, կըզարմանայ թէ ինչո՞ւ համար հասարակութիւնը կը խոնդի և կառավարութիւներէն ոմանք պատրաստութիւններ կըտեսնեն կարծեցելու պատերազմիմ մը պատճառաւ ՚ի կողմանէ Դաղլիոյ։ Ուր են ասպացյաները, կըսէ, մօտալուա պատերազմիմ մը զոր Դաղլիոան կուզէ գրգռել։ Անտարակոյս կայսրը կըհսկէ, կըյարէ յիշէալյոդուածը, զանազան շփոթութեանց պատճառաց վրայ որ կրնան երեւան ելլել։ ՚Քանզի խոհական քաղաքականութեան մը պատրքն է հոգ տանիլ առաջքը տունուլ վոտանգաւոր դէպքերուն և այժմ խնդրոց որ կրնան լշւրոպիոյ բարեկարգութիւններ խոնդի լ։ Այսպիսի զգուշութիւն մը ոչ խուզութիւն հանելէ և ոչգրգռութիւն պատճառել թիւնապացուցանեն կօյսեր զէմ եղած անհիմ զրադարտութիւնները զորս չարամիտները կըհսկըն, գիւրահաւատները կըտրածեն և անմիտները կըհաւատան։ Եւ ըստորու մշեն կրնար բամը ցայց տալ, ուստի ըստէ որ օրագրութեանց գրածները ՚ի մասին պատերազմական հակամիտութեանց Դաղլիոյ, երեակայտկան խօսքեն, ստութիւններ և զաւանցանք (սայըդլամա)։

Յայտնի է որ Դաղլիոյ կառավարութեան այզուածներուն գէմպատուական պատասխաններ պակաս չեն։ ուստի Եւստիոյ և Անդրիոյ գլխաւոր օրագրութիւնները, նմանապէս ուրիշ շատ հրաժարակական թերթեր հիմնաւոր խօսքերով պատասխաններ գրեցին։ Ասանց մէջ նշանակութեան արժանի է Աէննայի (Օդի Տէօլ-Իսթ լուագրոյն տուած պատասխանը։ զո-

Ներկայ յօդուածոյս վերջը կըհրատարակեմք ։
Դարձեալ մեր ընթերցօվաց ուշագրութիւնը կը
հրատիրեմք ուրիշ կարևոր գրուածոյ մը վրայ ,
զոր կառչել առ Ան-Բէնելուպորի օրագիրը կըհրա-
տարակէ ՚ի մասին այժմեան քաղաքական դժուա-
րութեանց Լուրսիոյ ։ Այս յօդուածը , որուն
թարգմանութիւն միւս երեսը զրած եմք , 1815ին
գահնադրութեանց վերստին քննութիւնը և նոյ-
ստութիւնը անհրաժեշտ հարկաւորութիւն մը
կըհամարի ՚ի հաստատութիւն խաղաղութեան
և անդորրութեան աշխարհիս ։

Ա ՀՆԱՅԻ Օ-Ի-Տ-Տ-Ե-Ը-Լ-Ի-Ա-Ը լրագրութիւնը
հետևեալ խորհրդածութիւնը կընէ Ա-միլիօ օ-
պարագանեալ ճակաարագութիւնը առաջ կ-ի բարեալ

“**Ա**նձնական պաշտպանութիւնը՝ ի սկզբանէ անտի մարդոց նույիտական իրաւունքն եղած է միշտ . և եթէ քանի մը խօսք կառարկեմք յանց զիմանութեանցը զորս Ո՞նի՛նօրը կընէ ոչ միայն օրագրութեանց դէմ, այլև ընդդէմ անոնց ամենուն որոնք պատերազմական դիտաւորութիւներ կըտեսնեն Կաբուլոն կայսեր վրայ, եթէ, կըսեմք, քանի մը խօսք կառարկեմք, այս բանը միայն մեզ համար չեմք ըներ և ոչ օրագրութեանց համար ընդհանրապէս, այլ անոնց ամենուն համար զորս Ո՞նի՛նօրը վե կրիւք կըմեցադրէ թէ ահեածածու առ, առափամի, և անմիմ” են .

“Եւս մեղադրութեանց ենթակայ եղաղներուն
մէջ կըդտնուին ոչ միայն լւրսպիս հասարակաց
կարծեաց գործիքները այսինքն տմեն օրադրու-
թիւնները առանց բացառութեան , այլև ցա-
մոք երկրին ունեսոր բնակչոց մէկ մեծ մասը ,
որոց խնայութիւնները բազմօք վնասուեցան ,
խնայութիւններ որոնք աշխատութեամբ ձեռք
բերուած և ազգային պարտուց թղթեր առ-
նուած կամ ուրիշ որենիցէ կերպիւ անօրինուած
են : Ենոնց մէջ կըդտնուին նաև բոլոր արհեստ
տաւ սրները և վաճառականները որոց գործքերը
գագրած են . նմանապէս Պերմանիս շատ տէ-

այս այսպէս լինէր՝ ելանէին խռովասէրքն
բռնոց իւրեանց բարձր՝ ի գլուխ, խնդամին
լեալ զօրել զուեզի նոցա ունելու ։ Եւ որպէս եր
քեմն գաղտագողի ըջէին լաւ իշխանք աշխար
հիս՝ զարարս իւրեանց և զսեպհականութիւն
թիւ թօզեալ, այսպէս և սուրբ Յարդմանքսի ծերու
վիմոց թագուցեալք՝ մոռացեալ զաշխատհային
և աղօթից տուեալ զանձին՝ ակնկալեալ մնայի
երջանկութիւնաբեր ժաման և լանելոյ ից առա
լից կենացու ։ Արոց քանի մի ամօք նախքանզայ
յանձնապատճն վատահութեամբ բռնռն հար
եալ զգիտութեանց՝ զիւրին և հնարաւոր հա
մարէին յազմել մեծամեծ գյուղարութեանց
(զոր և առնեին իսկ առ ոչինչ գրելով զանս
պարհին հեռաւորութիւն՝ անվեհեր սգուով զո
մենայն զիսոց և զիսութեամեմելով) այժմ վհա
եալք իւրեւ տղայք անզօրք՝ անհնարաւոր կո
ծեն նաև զյոյժ գիւրինն և տեղի տուեա
յերեսաց նախանձախնդիր արանց՝ անդարձ մ
կու սանան՝ ի մարդաշատ քաղաքաց յանմարդ
բնակ՝ ի տեղիս ։ Ապասմեծար գասէին սուրբը
անտանելի նեղութիւնու յանձն առնուլ և ըն
գաղանաց կռուիլ քանինէ կեալ՝ ի միջի վայր
նեցեալ մարդկան ։ Զէ անհիմն կարծիք և մո
ցածին, զօր յերեան հանեմաստանօր ։ Քան
որոյ միտք խռովեսցի ի լուր բանիցո՞ թող և
թերցցի այնպիսին ուշ ուշով զիշային Շա
յաղագս միանձանց, զիսորենացւոյն գքանի

Հաստուածս պատմութեան , ուր զանձնէ խօսի՝
զի ազարայն պատմութիւն՝ զճովն մանրաւմասն
աեցի կութեամբ ՚ի վերայ հանդաւմանաց ժամանակին , և հուսկ ուրեմն զնորին թուղթ առ
տերն Վամիկոնէից : Յոլով անդամ՝ յընթե անուշ՝
լըն զծերունայն խորեց զ՚ի ճնշեալ որտէ զյա-
ռաջ եկեալն բան զժամանակակցաց իւրոց ,
բան զծեցուցիչ և մօրմսքեցուցիչ . յոլով ան-
գամ տսէի ընդ միտոս . “ Եւ ուստի յառաջ գան
հառաջոնքս առնս մեծի և սրբոյ . զի՞նչ պատ-
ճառք գառն գանգատանացոս . Եր վասն ափսո-
սանք հարիւր և քսանամեայ մարմնով զառամե-
լոյս , որ յարձանագրելն զսիրագործութիւնս
հայկազուն թագաւորացոս ոչ կարէ կասեցուցա-
նել զսիրտ իւր յաւազելոյ վասն կելոյն իւրոյ
՚ի հինգերորդ գարու՝ յասելն” : Ինձ այսորիկ արք
՚ի մերոյ թագաւորէն սիրելիք՝ որպէս բնիկք և
իմոյ արեան առուր : և հաւասարի հարազատք .
Եւ սիրելիք էր ինձ յայնմամ գալ Փրկչին և զիս
գնել , և առ նօրք յաշխարհ զմուտն իմ լինել
և նոցա աեսու թեամբն խրախնձուալեւ յարդեալ
ցըս վտանգից ապրիլ : Աւուլ վաղ ուրեմն վիախ-
եաւ ՚ի մէնջ պատահումն այն , թէ արդեւը և
լինձակ” : Խնդիր էր զոր առաջարկէի ես ինքեան
որոյ լուծումն ՚ի վեր էր քան զիար իմ : Ծնթեա-
նուի և զայն ՚ի պատմութեան նորին . ուր ՚ի
ձառելն զսրբոյն Տրդատայ՝ ՚ի բաց թագեալ
զթել բանիցն , առ արս իւրոյ ժամանակին գար.

բութեանց խորհրդանոցներուն անդամները՝ ուրինք արժան համարեցին հարկաւոր միջոցներ ՚ի գործ դնել պատերազմին դէմդնելու համար այլև Անդղիս կառավարութեան պաշտօնեաները՝ որոնք շատ անդամ յայտնեցին իրենց երկիւ զք ՚ի մասին մօտալուտ պատերազմի մը : Անոնց մէջ, (այսինքն յիշեալ մեզադրութեանց ենթակայ եղօղներուն մէջ) կըգտնուին ծանրագլուխ խոհեմ և խղճահար կենցաղագէտ անձինք, որ զինի երկար ընդդիմակալութեան և երկար ժամանակ հաստատուն վստահութիւն ունենալիք ետե ՚ի վերայ յաղթութեան բանական մուաց, վերջապէս պարտաւորեցան խորապասէր և գործունեայ ժողովրդոց ազգային հարստութիւննը գործածել ՚ի պաշտպանութիւն փրենց տէրութեանց սահմանագլուղը և վեհապետութեանը որոց դէմուլտանալիք կըլլայ : Կարճ ժառարկ շատ միլիոնաւոր մարդիկ նոյն կարծիքը և նոյն գործափարները ունին, որոց դէմայօրուան օրու Ո՞նինեօ օրագիրը կըզայրանայ :

“Դուցէ քանի մը խօսք բաւական էին հասարակութեան միտքը հանդարտեցընելու , երբողև մօսիւ Տըլանկէ հրատարակեց իւր շղաբերական նը⁽¹⁾ , որ յայտնի է ամենուն . և որով կըդատապարտէ գանոնք ամենքը որ խաղաղասիրական գդացմունք կը ցուցընէին և իրենց կարծիքը չափազանց անկեղծութեամբ կը յայտնէին գապլիոյ մէջ : Գուցէ բոլոր աշխարհ այսչափ սիտի չխալէր , եթէ Քառելինի-սկոնէլ օրագիրը , (զոր շատ անգամ գործածեցին գաղտնի հազորդակցութիւններ հրատարակել տալու համար) մերժած ըլլար թէ մօսիւ տը լա կէրօնինիւ ոին հրատարակած տետրակը կայսեր մտածութեան յայտարարութիւնը չէ , փոխանակ՝ ինչպէս որ ըրաւ , մինչեւ կայսեր գրասենեակը բարձրացընելու նոյն գրուածոյն սկիզբը : Գուցէ կերպական մեղադրութիւն մը ընդգէմ յայտարարութեանց և ցոյցերուն , որ կըլլան ՚ի նպաստ “Իտալիոյ անկախութեանը” , և ընդգէմ անընդհատ բանակուուութեան և խոռովայշոյդ խօսքերուն որ կըլլան Աւստրիոյ իրաւանց և կացութեաւը դէմ , բանակուութիւն զոր ՚ի գործ կրգնեն երկու ամիսէ ՚ի վեր Գաղղիոյ բոլոր օրագրութիւնները և որոց գլուխը անցած են նոյն իսկ կառավարութեարագիրները , գուցէ պաշտօնական կերպիւ եղած այս մեղադրութիւնը շուտով պիտի յայտնէր բոլոր աշխարհի Կաբոլէոն կայսեր բարեմիտ և խաղաղասէր գիտաւորութիւնները :

“ Ի՞այց զկնի ամենայն անցիցն որ անցին , և
զկնի այն բաներուն որ ’ի գործ չերուցցան .
վերջապէս այս վերջին երկուշաբթուան մէջ ե-

Ճառացանէ զդէմս խօսից՝ գոչելով. «Ո՞ր ՚ի ձէնց
թոշակս յաղագս մեր, ով ոք վարդապետացն
մաղթանս . ով ոք բան յօժարեցուցանող կամ
յօրդ որական, ով ոք յերթալս մեր բեռնաբարձս
ով ՚ի գալն մերում հանդիսատ, ով ոք տուն
կամ օթանոց մեղղ պատրաստեաց : Ծառցից զայլն
զի և ոչ զլեցու չարս և զագիտութիւնս հանց
դերձ մնուի փառամոլութեամբն և կատաղի
լեզուանութեամբն սանձահարեցէք . այլ նիւթե
նցա անմասութեան զձեր ուսումնատեացդ տաշ
լով բարս՝ բորբոքեցէք առաւել քան զհնոցն
Բաբելոնի : Ա ասնորոյ իւրաքանչիւր առանձինն
է քուրմ և պաշտօնեայ, որպէս ասէ Ղիր . որ
պէս և այժմ խօսողք բարզումք աստուածայնոցն
և զօրութեան մռացն ոչ հասուք . և խօսողը
ոչ ըստ հաջոյից հօգւոյն, այլ ըստ օտարին .
Ա ասնորոյ հիացումն իմն են ճառքս և սարսաւ
փելի, որոց միտս ունին . քանզի խօսի, որ խօ
սին զիստուծոյ և զաստուածայինսն, և խորհուրդը
խօսողին յօտարն հային : Օ ՚ի ոչ փասնորոյ խօսին
կրէ զաշխատութիւնն, և ոչ մեղմով և հեղեկ
որպէս ուսաւն, “Յաէ մի՞ ոք լուիցէ արտաքը
զբարբառ նորա” . այլ յաղադս փառաց մարդ
կայնոց . և ձայթեցուցանելով հնչեցուցանեն
՚ի լսելիս մարդկան . Որ շատխօսութեանն հոս
անք իբրև յաղերէ դիմեն՝ որպէս աստց ոմն՝ լ
հնոցն, և զկծեցուցանեն զամենայն գիւարբոււ
՚ի հրապարակս : Ով ոք զնոսա ոչ ողբասցի, որ

ղած խորամանկու թիւններէ ետև, զինի եղբայրական սիրով կապուելու տօնախմբութեանց զորս կատարեցին Գաղղիոյ և Ծիմոնթէի օրադրութիւնները, և մանաւանդ զկնի յանդուգն գրգռութեանց զորս մասիւ տը Գավուր և իւրմուլեգին ընկերները համարձակեցան ընելու՝ անարժան ատենախօսութիւններով, ծանուցագրութիւններով, զինուորական պատրաստութիւններով և զօրքը ոտք հանելով, և այս բաներուն համար առանց ամեննեին յանդիմանական խօսք մը լսելու Դաղղիոյ կողմանէ ։ ասոնք այսպէս ըլլալէ ետև, կըսեմք, ինչպէս կըզարմանայ Անդիմէօրը, վասնզի հասարակութիւնը կըկարծէ թէ Գաղղիոյ կողմանէ Վերթոր-Հմմանուել թագաւորին արուած խօսքը միայն պաշտպանութիւն ընել չէ անոր ՚ի գիպուածի յարձակման մը Շատարիոյ կողմանէ, որուն միտքէն ամեննեին չանցնիր Աարտենիոյ վրայ յարձակիլ ։

“Փ վերայ այսր ամենայնի Անդիմէօր օրագիրը կապահովընէ զմեզ այսօր թէ Գաղղիոյ և Աարտենիոյ մէջ եղած յարաբերութիւնները ուրիշնալատակ մը չունին ։ Եւ ինչո՞ւ հաւատ պիտի շննծայեմք այսպիսի ուղղակի տրուած ապահովութեան մը ։ Դանզի, ինչպէս արդէն զրուցած եմք, պատրաստ եմք ամեն բան ընելու դիւրացնելու համար զհաստատութիւնն խղղաղուե ։

“Դուցէ մեր ըրած այս գիտողութիւնները պիսի տան Անդիմէօրին, (որ մեծապէս կըզարմանայ պատերազմի մը անհիմն երկիրներուն վրայ) այն ծանօթութիւնները որոնք մինչև ցայսօր միտքը եկած չէին իւր յոդուածները հրատարակելու ժամանակը ։ Դուցէ Գաղղիան պիտի իմանայ թէ որչափ հարկաւոր է աղէկ մը բացատրել Աարտենիոյ փոքրիկ բայց մեծամիտ աէրութեանը զսահմանները պաշտպանութեան որուն կրնայ սպասելու լըքոր Ծիմոնթէն, երբոր Լտավիոյ խոռվարանները հաստատուն կերպիւ իւմանան Կաթոլէոն կայսեր Ճշմարիտ գիտաւորութիւնները յայնժամ ապահով յոյս մը կրնանք ունենալու թէ այժմեան քաղաքական դժուարութիւնները գեսապանական բանախօսութեանց սովորական ճամբով պիտի կարգադրուին ։

Ուստաց կայսերանիստ մայրաքաղաքին կապվելու Ան Բէթերպորտի անուն օրագրութեան մէջ հետեւալ յօդուածը կըկարդամք որուն վասյօք յիշատակութիւն ըրած եմք մեր Քաղաքական տեսութեանը մէջ:

Ճեռք պիտի չզարնէ բայց միայն կթէ ճարը հատնելու ըլլայ : Երբոր խաղաղասիրական ամեն միջոցները անօգուտ պիտի ըլլան , յայնժամ աւելի տղեկ է պատերազմ բանալ քան թողուշ լւրոպան իւր այժմեան կացութել մէջ : “Ուրեմն պատերազմը կարելի է , և ուրիշ բան մը չմնար ընելու բայց միայն պատրաստիլ այս ցաւալի դէպքին : Կթէ գեսդանական բանախօսութիւնները կարող կըլլան իրաւախոհութիւն (ուզուշմա) մը ընելու , շատ աղէկ բան մըն է . բայց եթէ չեն յաջողիք՝ լւստրիոյ յամառութիւնը կակղեցնելու . յայնժամ ուրիշ ճար չկայ բայց միայն ընդունիլ այս կացութիւր թէե աղետալի յօյժ : Սակայն չկայ կերպ մը արգեօք որ այս ցաւալի հարկաւորութիւնը անհետ ընէ և փարատէ :

“Հւրոպիսյ երկրական այժմեան բաժանումը
հիմնեալէ ’ի վերայ դաշնաղ բութեանց 1815 ա-
մին . որոց զօրութեամբն է որ Աւտորիան տէր
եղած է Խտակոյ հիւսիսային արևելքան մասին
և որուն բնակիչները թշնամի են իրեն :

“[Ազգից կենցաղագէտ անձինքը և ատենաց
բանները չեն դադարիր նոյն դաշնագրութիւնները յառաջ բերելու միշտ . բայց միթէ շատ ուշ չէ : Քանզի գաշնագրութիւնները կրնան բաղդատուիլ լի էստալեան կուսանաց , որոնք չեն կրնար իրենց սրբազն պաշտօնները կայտարելու բայց միայն որչափ ժամանակ որ անմերձանալի և անարատ էին : Եւ սուսագիւ , գաշնագրութիւն մը , որուն տնօրէնութիւնները արդէն աւրու ած են , բաւական կասպացուցանէթէ կատարելապէս ՚ի գործ չկրնար դնել զդիւտաւորութիւնը գաշնագրովաց : Իսկ ՚ի մասին 1815ին գաշնագրութեանց , զինի շատ անգամ լուծուելու և բռնաբարուելու , զարմանալի է որ գարձեալ անոնց զօրութիւնը օգնութեան կըկանչեն այժմ այս պարագայիս մէջ :

“Եթե իւրապան ուզելու ըլլար որ այս գաշ-
նագրութիւննեցը հաւատարմութեամբ. ’ի գործ
դրուին, պէտք էք որ իւր ամենայն զօրութելը
գէմդնէր 1830ին յեղափոխութեանը, որ կոր-
ծանեց հարստութիւն մի որ ստորագրած էր նոյն
դաշնագրութեց մէջ. Այսն բանը կրնայ ըսուիլ
վասն յեղափոխութեանը զսր սիրով ընդունել
ցաւ Անդղիան. և վերջապէս վասն յեղափո-
խութեան եղելց յերկրորդ ուժն դեկտեմբերի
1852, որ զկայարութիւննը հաստատեց Գաղղիոյ
մէջ և կառավարութեան սանձը Պօնաբարդեան
գերդաստանին մէկ անգամցն յանձնեց, այն
ինչ նոյն գերդաստանը կայսերական իշխանութ-
թենէն որիու աչ էր նոր պահանջութեանը ու պահանջութեանը

“Արեմն եթէ պատերազմ մը հարկաւոր է,
նոր կենդանութիւն մը տալու համար այս գաշ-

եղեալ հարցմանցն : Հուսկ ուրեմն Ղաղարն
Փարպեցի ՚ի յիշեալ թղթի իւրում յարուցեալ
հնարաւոր գործէ զլուծումն խնդրաց մերոց :
Քանզի ՚ի նմանէ ուստանիմք, “Եթէ խստագոյն
վշտիւ վախճանեցան առաքելանման մարդիկն”,
յօրոց մին էր և երիցադ ոյնն ՚ի նոցանէ՝ ՚ի երթու-
ղահայրն մեր : Այլ ես կասեցուցից աստանօր
զիմգրիչ . թողյասալարէղեցէ ճարտասանն Ղա-
զար և պատմեցէ որոց եղեն վկայ : ՚Իանզի սա-
զկնի տողելու և ջրելոյ միւստմիոցէ զամբաստա-
նութիւննոն՝ կուտեալս ՚ի գլուս իւր ՚ի պարե-
գոտաւորաց , որ զանուն և զփառս նորա եզծա-
նել ՚ի մտի եղեալէին առաջի տեառն Ուամիկո-
նէից՝ յաւելու . “Ես ահա ըստ արժանի որոց
գործեցին՝ ընկալայ զպատուհասն . . . իսկ այլ
առաքելանման մարդիկն ընդէր այսպիսումն” . և
անմիջաբար բուռն հարեալ այսպէս յառաջմղէ
ոռանն իւս :

“Այսանելի փիլիսոփոսն Մովսէս, որ արդարեւ
մինչդեռ էր ՚ի մարմնի՝ ցանկ երկնային զօրացն
էր քաղաքակից, ոչ ասլաբէն ՚ի տեղը զւողէ ՚իտեղի
աբեղեանդ Հայոց հալածական արարին։ Ով
զրուսաւորիչն և զտգիտահալած գրեանն նորա
առ անգիտութեան “Քալանջիւն” կոչէին. և այլ
բազում ինչ իրօք թշնամանեալ յետոյ տպա
յաղագս այլոց ամօթոյ զլսաբէ ական զեալիսկոպու
սութիւնս նման գեղոց մահու արբուցեալ սըր-
ունի հետաձաւ ոնին. որու ՚ի գույն լուսաւուն

